

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

1. juli 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 220/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 220/02	Udtalelse 1/17: Domstolens udtalelse (Plenum) af 30. april 2019 — Kongeriget Belgien (Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — samlet økonomi- og handelsaftale mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (CETA) — tvistbilæggelse mellem investorer og stater (ISDS) — oprettelse af en ret og en appelret — forenelighed med den primære EU-ret — krav om overholdelse af Unionens retsordens autonomi — beskyttelsesniveauet for offentlige interesser fastsat af Unionens institutioner i overensstemmelse med Unionens forfatningsmæssige ramme — ligebehandling af canadiske investorer og EU-investorer — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 20 — adgang til de nævnte retter og disses uafhængighed — chartrets artikel 47 — økonomisk tilgængelighed — tilsagn om at sikre denne for fysiske personer og små og mellemstore virksomheder — interne og eksterne aspekter af kravet om uafhængighed — udnævnelse og aflønning af samt etiske regler for medlemmerne — Det Blandede CETA-Udvalgs rolle — bindende fortolkninger af CETA fastsat af dette udvalg)	2
---------------	--	---

DA

2019/C 220/03	Sag C-598/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. maj 2019 — A-Fonds mod Inspecteur van de Belastingdienst (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof's-Hertogenbosch — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — eksisterende støtte og ny støtte — begrebet ny støtte — tilbagebetaling af udbytteskat — ordning udvidet til også at omfatte selskaber hjemmehørende uden for den berørte medlemsstats område — frie kapitalbevægelser — de nationale domstoles rolle).....	2
2019/C 220/04	Sag C-611/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. april 2019 — Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — den fælles fiskeripolitik — bevarelse af ressourcer — den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet — den samlede tilladte fangstmængde (TAC) for sværdfisk i Middelhavet — forordning (EU) 2017/1398 — fastsættelse af fiskerimulighederne for 2017 — Unionens enekompetence — fastlæggelse af referenceperioden — pålideligheden af de tilgrundliggende faktiske forhold — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 17 TEU — forvaltning af Unionens interesser ved internationale organer — princippet om relativ stabilitet — betingelser for anvendelse — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om forbud mod forskelsbehandling).....	3
2019/C 220/05	Sag C-614/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. maj 2019 — Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego mod Industrial Quesera Cuquerella SL og Juan Ramón Cuquerella Montagud (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — artikel 13, stk. 1, litra b) — beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer — manchegoost («queso manchego») — anvendelse af tegn, der kan antyde den region, der er forbundet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse — begrebet »en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger« — europæiske forbrugere eller forbrugere i den medlemsstat, hvor det produkt, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse, fremstilles og i overvejende grad konsumeres).....	4
2019/C 220/06	Sag C-694/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. maj 2019 — Pillar Securitisation Sàrl mod Hildur Arnadottir (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — Lugano II-konventionen — artikel 15 — forbrugeraftale — forbindelse til direktiv 2008/48/EF — forbrugerkreditaftale — artikel 2 og 3 — begreberne »forbruger« og »transaktioner, som er omfattet af direktivet« — maksimalt kreditbeløb — ingen relevans i forhold til Lugano II-konventionens artikel 15)	5
2019/C 220/07	Sag C-98/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. maj 2019 — T. Boer & Zonen BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af sundheden — hygiejnepakke — forordning (EF) nr. 853/2004 — hygiejne for animalske fødevarer — forpligtelser for ledere af fødevarerivirksomheder — specifikke krav — kød af tamhovdyr — oplagring og transport — krav til temperatur for kødet).....	5
2019/C 220/08	Sag C-133/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. maj 2019 — Sea Chefs Cruise Services GmbH mod Ministre de l'Action et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — tilbagebetaling af moms — direktiv 2008/9/EF — artikel 20 — tilbagebetalingsmedlemsstatens anmodning om supplerende oplysninger — oplysninger, der skal være tilstillet senest en måned efter den dato, hvor anmodningen indgik hos den person, til hvem den var rettet — den retlige karakter af denne frist og konsekvenserne, såfremt den ikke overholdes).....	6
2019/C 220/09	Sag C-224/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. maj 2019 — Budimex S.A. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 66 — afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald — det tidspunkt, hvor levering af ydelser finder sted — bygge- og monteringsarbejder — hensyntagen til det i kontrakten om levering af ydelser fastsatte tidspunkt for godkendelse af arbejderne).....	7

2019/C 220/10	Sag C-225/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. maj 2019 — Grupa Lotos S.A. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — fradrag for indgående afgift — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17, stk. 2 og 6 — direktiv 2006/112/EF — artikel 168 og 176 — undtaget fra retten til fradrag — indkøb af indkvarterings- og gastronomiydelser — »standstill«-klausul — tiltrædelse af Den Europæiske Union)	8
2019/C 220/11	Sag C-250/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien (Traktatbrud — direktiv 2008/98/EF — affaldsbehandling — artikel 5, stk. 1 — fyldstof i form af sten, som ikke henhører under begrebet »biprodukt« — artikel 13 — medlemsstaternes pligt til at sikre beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet — artikel 15, stk. 1 — pligt til at lade affaldet behandle af affaldsindehaveren eller af andre udpegede personer)	9
2019/C 220/12	Sag C-259/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. maj 2019 — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos SA mod Asendia Spain SLU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil no 3 de Madrid — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 97/67/EF — fælles regler for udvikling af det indre marked for posttjenester — postbefordringspligt — enerettigheder for den udpegede virksomhed — udstedelse af andre frankeringsmidler end frimærker)	9
2019/C 220/13	Sag C-265/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. maj 2019 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod Akvilė Jarmuškienė (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — særordning for små virksomheder — artikel 282-292 — momsfrigørelse for små virksomheder, hvis årsomsætning er lavere end en fastsat tærskel — samtidig levering af to faste ejendomme ved en enkelt transaktion — årsomsætningsgrænsen oversteget i betragtning af salgsprisen for en af de to ejendomme — pligt til at erlægge afgift for transaktionens samlede værdi)	10
2019/C 220/14	Sag C-268/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. maj 2019 — SC Onlineshop SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală a Vămilor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toltarif — tarifiering — den kombinerede nomenklatur — underposition 85269120 og 85285900 — GPS-navigeringssystem med flere funktioner)	11
2019/C 220/15	Sag C-294/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. maj 2019 — sag anlagt af Oulun Sähkönyynti Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — energieffektivitet — direktiv 2012/27/EU — artikel 11, stk. 1 — omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger — slutkunders ret til gratis at modtage alle deres fakturaer og faktureringsoplysninger for energiforbrug — el-grundgebyr — rabat på el-grundgebyret, som en elleverandør giver de kunder, der har valgt at modtage elektronisk faktura)	12
2019/C 220/16	Sag C-309/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. maj 2019 — Lavorgna Srl mod Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola og Comune di Trivigliano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige udbud — direktiv 2014/24/EU — arbejdskraftomkostninger — automatisk udelukkelse af en tilbudsgiver, som ikke særskilt har angivet disse omkostninger i budet — proportionalitetsprincippet)	12
2019/C 220/17	Forenede sager C-119/18 — C-121/18: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. marts 2019 — Telefónica Móviles España SAU (sag C-119/18), Orange España SAU (sag C-120/18) og Vodafone España SAU (sag C-121/18) mod Tribunal Económico-Administrativo Central (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/20/EF — artikel 6, stk. 1, og del A i bilaget — tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — telekommunikationsoperatører — område, der er større end en selvstyrende region — årlig afgift — deltagelse i finansieringen af Corporación de Radio y Televisión Española)	13

2019/C 220/18	Sag C-330/18 P: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Bruno Gollnisch mod Europa-Parlamentet (Appel — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	14
2019/C 220/19	Sag C-462/18 P: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Mylène Troszczynski mod Europa-Parlamentet (Appel — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	15
2019/C 220/20	Sag C-99/19 P: Appel iværksat den 7. januar 2019 af BI til prøvelse af kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. november 2018 i sag T-626/18, AJ og BI mod Europa-Kommissionen	15
2019/C 220/21	Sag C-123/19 P: Appel iværksat den 18. februar 2019 af Vans, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-817/16, Vans, Inc. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	16
2019/C 220/22	Sag C-125/19 P: Appel iværksat den 18. februar 2019 af Vans, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-848/16 — Deichmann SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	17
2019/C 220/23	Sag C-143/19 P: Appel iværksat den 20. februar 2019 af Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-253/17 – Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	18
2019/C 220/24	Sag C-292/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 10. april 2019 — PORR Építési Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	19
2019/C 220/25	Sag C-312/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 16. april 2019 — XT mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	19
2019/C 220/26	Sag C-321/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 18. april 2019 — BY og CZ mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
2019/C 220/27	Sag C-322/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 23. april 2019 — KS og MHK mod The International Protection Appeals Tribunal, the Minister for Justice and Equality, Ireland og the Attorney General	21
2019/C 220/28	Sag C-327/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. april 2019 — Nobina Finland Oy	22
2019/C 220/29	Sag C-328/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. april 2019 — Porin kaupunki	23
2019/C 220/30	Sag C-333/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 24. april 2019 — DA mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne — og FC, SC European Food SA, SC Starmill SRL og SC Multipack SRL mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, DA og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne	24

2019/C 220/31	Sag C-340/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 29. april 2019 — Valsts ieņēmumu dienests mod SIA »Hydro Energo«	25
2019/C 220/32	Sag C-352/19 P: Appel iværksat den 1. maj 2019 af Région de Bruxelles-Capitale til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-178/18, Région de Bruxelles-Capitale mod Kommissionen ..	26
2019/C 220/33	Sag C-386/19 P: Appel iværksat den 16. maj 2019 af Hamas til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 6. marts 2019 i sag T-289/15, Hamas mod Rådet.	27
2019/C 220/34	Sag C-704/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. marts 2019 — D. H. mod Ministerstvo vnitra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)	28
2019/C 220/35	Sag C-318/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. april 2019 — Oracle Belgium BVBA mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien) ..	28
2019/C 220/36	Sag C-776/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. marts 2019 — U.B. og T.V. mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Erding — Tyskland)	29
2019/C 220/37	Sag C-7/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. februar 2019 — QG mod Germanwings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland)	29

Retten

2019/C 220/38	Sag T-434/15: Rettens dom af 8. maj 2019 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — ansvar uden for kontraktforhold — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)	30
2019/C 220/39	Sag T-553/15: Rettens dom af 8. maj 2019 — Export Development Bank of Iran mod Rådet (Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — erstatning for tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af sagsøgerens navn på listen over de personer og enheder, der er omfattet af den omhandlede indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rettens kompetence — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)	31
2019/C 220/40	Forenede sager T-516/16 og T-536/16: Rettens dom af 30. april 2019 — Alvarez y Bejarano m.fl. mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — kontraktansatte — ændring af vedtægten — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — sammenhæng mellem tildelingen af disse goder og status som bosat i udlandet — afskaffelse af godtgørelsen af årlige rejseudgifter og af rejsedage)	31
2019/C 220/41	Forenede sager T-523/16 og T-542/16: Rettens dom af 30. april 2019 — Ardalic m.fl. mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — kontraktansatte — ændring af vedtægten — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — sammenhæng mellem tildelingen af disse goder og status som bosat i udlandet — afskaffelse af godtgørelsen af årlige rejseudgifter og af rejsedage)	32

2019/C 220/42	Sag T-571/16: Rettens dom af 8. maj 2019 — PT mod EIB (Personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2014 — administrativ procedure — formaliteten — ret til kontradiktion — princippet om uskyldsformodning — ansvar — ikke-økonomisk tab)	33
2019/C 220/43	Sag T-749/16: Rettens dom af 8. maj 2019 — Stemcor London og Samac Steel Supplies mod Kommissionen (Dumping — import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland — endelig antidumpingtold — registrering af import — anvendelse af den endelige antidumpingtold med tilbagevirkende kraft — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 — importørens kendskab til skade eller dumping — en yderligere betydelig stigning i indførslen, der indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold vil blive alvorligt undergravet — artikel 10, stk. 4, litra c) og d), i forordning (EU) 2016/1036)	34
2019/C 220/44	Sag T-170/17: Rettens dom af 8. maj 2019 — RW mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — vedtægts artikel 42c — orlov i tjenestens interesse pensionering uden ansøgning — søgsmålsinteresse — formaliteten — lovens anvendelsesområde — ordlyds-, sammenhængs- og formålsfortolkning)	35
2019/C 220/45	Sag T-747/17: Rettens dom af 30. april 2019 — UPF mod Kommissionen (Statsstøtte — ordning for fritagelse for selskabsskat indført af Frankrig til fordel for dets havne — afgørelse, der erklærer en støtteordning for uforenelig med det indre marked — eksisterende støtte — begrebet økonomisk aktivitet — begrundelsespligt — fordrejninger af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — god forvaltningsskik)	36
2019/C 220/46	Sag T-754/17: Rettens dom af 30. april 2019 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) mod Kommissionen (Statsstøtte — ordning for fritagelse for selskabsskat, som Frankrig har iværksat til fordel for sine havne — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med det indre marked — eksisterende støtte — begrebet økonomisk virksomhed — tjenesteydelser af almen interesse — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — urigtigt skøn)	36
2019/C 220/47	Sag T-55/18: Rettens dom af 8. maj 2019 — Team Beverage mod EUIPO (LIEBLINGSWEIN) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket LIEBLINGSWEIN — relative registreringshinderinger — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — vildledende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001)	37
2019/C 220/48	Sag T-56/18: Rettens dom af 8. maj 2019 — Team Beverage mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket WEIN FÜR PROFIS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — vildledende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001)	38
2019/C 220/49	Sag T-57/18: Rettens dom af 8. maj 2019 — Team Beverage AG mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket WEIN FÜR PROFIS — absolutte registreringshinderinger — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — vildledende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001)	38
2019/C 220/50	Sag T-271/19: Sag anlagt den 25. april 2019 — Proodeftiki mod Kommissionen	39
2019/C 220/51	Sag T-273/19: Sag anlagt den 24. april 2019 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)	40
2019/C 220/52	Sag T-279/19: Sag anlagt den 27. april 2019 — Front Polisario mod Rådet	41
2019/C 220/53	Sag T-287/19: Sag anlagt den 3. maj 2019 — BigBen Interactive mod EUIPO — natcon7 (nacon)	43
2019/C 220/54	Sag T-298/19: Sag anlagt den 13. maj 2019 — Think Schuhwerk mod EUIPO (Formen på røde snørebåndsender).	44

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 220/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 213 af 24.6.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 206 af 17.6.2019

EUT C 187 af 3.6.2019

EUT C 182 af 27.5.2019

EUT C 172 af 20.5.2019

EUT C 164 af 13.5.2019

EUT C 155 af 6.5.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens udtalelse (Plenum) af 30. april 2019 — Kongeriget Belgien

(Udtalelse 1/17) EUT C 369 af 30.10.2017.

(Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — samlet økonomi- og handelsaftale mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (CETA) — tvistbilæggelse mellem investorer og stater (ISDS) — oprettelse af en ret og en appelret — forenelighed med den primære EU-ret — krav om overholdelse af Unionens retsordens autonomi — beskyttelsesniveauet for offentlige interesser fastsat af Unionens institutioner i overensstemmelse med Unionens forfatningsmæssige ramme — ligebehandling af canadiske investorer og EU-investorer — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 20 — adgang til de nævnte retter og disses uafhængighed — chartrets artikel 47 — økonomisk tilgængelighed — tilsagn om at sikre denne for fysiske personer og små og mellemstore virksomheder — interne og eksterne aspekter af kravet om uafhængighed — udnævnelse og aflønning af samt etiske regler for medlemmerne — Det Blandede CETA-Udvalgs rolle — bindende fortolkninger af CETA fastsat af dette udvalg)

(2019/C 220/02)

Processprog: alle officielle sprog

Part, som anmoder om udtalelsen

Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, L. Van den Broeck, M. Jacobs og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede)

Konklusion

Afdeling F i kapitel 8 i den samlede økonomi- og handelsaftale mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 30. oktober 2016, er forenelig med Den Europæiske Unions primære ret.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. maj 2019 — A-Fonds mod Inspecteur van de Belastingdienst
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Sag C-598/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — eksisterende støtte og ny støtte — begrebet ny støtte — tilbagebetaling af udbytteskat — ordning udvidet til også at omfatte selskaber hjemmehørende uden for den berørte medlemsstats område — frie kapitalbevægelser — de nationale domstoles rolle)

(2019/C 220/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A-Fonds

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst

Konklusion

Artikel 107 TEUF og 108 TEUF skal fortolkes således, at en national ret ikke kan vurdere foreneligheden af et bopælskrav som det i hovedsagen omhandlede med artikel 56, stk. 1, EF, nu artikel 63, stk. 1, TEUF, i det tilfælde, hvor den omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat udgør en støtteordning.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. april 2019 — Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-611/17) (¹)

(Annullationssøgsmål — den fælles fiskeripolitik — bevarelse af ressourcer — den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet — den samlede tilladte fangstmængde (TAC) for sværdfisk i Middelhavet — forordning (EU) 2017/1398 — fastsættelse af fiskerimulighederne for 2017 — Unionens enekompetence — fastlæggelse af referenceperioden — pålideligheden af de tilgrundliggende faktiske forhold — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 17 TEU — forvaltning af Unionens interesser ved internationale organer — princippet om relativ stabilitet — betingelser for anvendelse — princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2019/C 220/04)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og E. Moro, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved V. Ester Casas, derefter ved M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved F. Moro og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet.
- 3) Kongeriget Spanien og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 424 af 11.12.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. maj 2019 — Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego mod Industrial Quesera Cuquerella SL og Juan Ramón Cuquerella Montagud (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-614/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — artikel 13, stk. 1, litra b) — beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer — manchegoost («queso manchego») — anvendelse af tegn, der kan antyde den region, der er forbundet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse — begrebet »en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger« — europæiske forbrugere eller forbrugere i den medlemsstat, hvor det produkt, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse, fremstilles og i overvejende grad konsumeres)

(2019/C 220/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego

Sagsøgte: Industrial Quesera Cuquerella SL og Juan Ramón Cuquerella Montagud

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler skal fortolkes således, at antydningen af en registreret betegnelse kan foreligge ved anvendelsen af figurtegn.
- 2) Artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006 skal fortolkes således, at anvendelsen af figurtegn, der antyder et geografisk område, som er forbundet med en oprindelsesbetegnelse som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra a), kan udgøre en antydning af denne oprindelsesbetegnelse, herunder i det tilfælde, hvor de nævnte figurtegn anvendes af en producent, der er hjemmehørende i denne region, men hvis produkter, som ligner eller er sammenlignelige med de produkter, der er beskyttet af denne oprindelsesbetegnelse, ikke er omfattet af samme oprindelsesbetegnelse.
- 3) Begrebet en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, hvis opfattelse den nationale ret skal tage i betragtning for at afgøre, om der foreligger en »antydning« som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006, skal forstås som en henvisning til en europæisk forbruger, herunder til en forbruger i den medlemsstat, hvor det produkt, der giver anledning til antydning af den beskyttede betegnelse, fremstilles, eller hvormed denne betegnelse er forbundet geografisk, og hvor produktet konsumeres i overvejende grad.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. maj 2019 — Pillar Securitisation Sàrl mod Hildur Arnadottir (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg)

(Sag C-694/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — Lugano II-konventionen — artikel 15 — forbrugerftale — forbindelse til direktiv 2008/48/EF — forbrugerkreditaftale — artikel 2 og 3 — begreberne »forbruger« og »transaktioner, som er omfattet af direktivet« — maksimalt kreditbeløb — ingen relevans i forhold til Lugano II-konventionens artikel 15)

(2019/C 220/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pillar Securitisation Sàrl

Sagsøgt: Hildur Arnadottir

Konklusion

Artikel 15 i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008, skal fortolkes således, at det ved afgørelsen af, om en låneftale er en låneftale indgået af en »forbruger« som omhandlet i denne artikel 15, ikke skal undersøges, om aftalen er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF i den forstand, at det pågældende samlede kreditbeløb ikke overstiger det i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra c), fastsatte loft, og at det i denne henseende ikke har betydning, at den nationale lovgivning til gennemførelse af det pågældende direktiv ikke fastsætter et højere loft.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 19.2.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. maj 2019 — T. Boer & Zonen BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-98/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af sundheden — hygiejnepakke — forordning (EF) nr. 853/2004 — hygiejne for animalske fødevarer — forpligtelser for ledere af fødevarer virksomheder — specifikke krav — kød af tamhovdyr — oplagring og transport — krav til temperatur for kødet)

(2019/C 220/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T. Boer & Zonen BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Konklusion

Bilag III, afsnit I, kapitel VII, punkt 1 og 3, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer skal fortolkes således, at nedkølingen af kødet efter slagtingen skal ske i selve slagteriets lokaler, indtil alle dele af kødet har nået en temperatur på højst 7°C, inden dette kød lastes i en kølevogn.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. maj 2019 — Sea Chefs Cruise Services GmbH mod Ministre de l'Action et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig)

(Sag C-133/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — tilbagebetaling af moms — direktiv 2008/9/EF — artikel 20 — tilbagebetalingsmedlemsstatens anmodning om supplerende oplysninger — oplysninger, der skal være tilstillet senest en måned efter den dato, hvor anmodningen indgik hos den person, til hvem den var rettet — den retlige karakter af denne frist og konsekvenserne, såfremt den ikke overholdes)

(2019/C 220/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Montreuil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Konklusion

Artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, skal fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte frist på en måned, inden for hvilken de supplerende oplysninger, som tilbagebetalingsmedlemsstaten har anmodet om, skal være denne medlemsstat i hænde, ikke er en præklusiv frist, som indebærer, at den afgiftspligtige person, såfremt denne frist ikke overholdes, eller såfremt anmodningen ikke besvares, mister muligheden for at berigtige sin tilbagebetalingsanmodning ved direkte for den nationale ret at fremlægge de supplerende oplysninger, der kan godtgøre den pågældendes ret til tilbagebetaling af merværdiafgift.

(¹) EUT C 166 af 14.5.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. maj 2019 — Budimex S.A. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-224/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 66 — afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald — det tidspunkt, hvor levering af ydelser finder sted — bygge- og monteringsarbejder — hensyntagen til det i kontrakten om levering af ydelser fastsatte tidspunkt for godkendelse af arbejderne)

(2019/C 220/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Budimex S.A.

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

Artikel 66, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at den, såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt fakturaen vedrørende levering af en ydelse udstedes for sent, ikke er til hinder for, at en formel godkendelse af denne levering betragtes som tidspunktet for, at den nævnte levering har fundet sted, såfremt en medlemsstat, som det er tilfældet i hovedsagen, har fastsat, at afgiften forfalder ved udløbet af en frist, der begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor leveringen har fundet sted, for det første, fordi formkravet om godkendelse er blevet aftalt mellem parterne i kontrakten, der er bindende for dem i henhold til kontraktbestemmelser, der svarer til den økonomiske og forretningsmæssige virkelighed inden for det område, hvor leveringen udføres, og for det andet, fordi dette formkrav svarer til den faktiske afslutning af leveringen og endeligt fastlægger den modværdi, der skal betales, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 231 af 2.7.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. maj 2019 — Grupa Lotos S.A. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-225/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — fradrag for indgående afgift — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17, stk. 2 og 6 — direktiv 2006/112/EF — artikel 168 og 176 — undtaget fra retten til fradrag — indkøb af indkvarterings- og gastronomiydelser — »standstill«-klausul — tiltrædelse af Den Europæiske Union)

(2019/C 220/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grupa Lotos S.A.

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den

- er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en udvidelse af anvendelsesområdet for retten til momsfradrag efter en medlemsstats tiltrædelse af Unionen, og som indebærer, at en afgiftspligtig leverandør af rejseydelser berøves retten til at fradrage moms, der pålægges ved køb af indkvarterings- og gastronomiydelser, som denne afgiftspligtige person viderefakturerer til andre afgiftspligtige personer inden for rammerne af levering af rejseydelser, og
- ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter undtagelsen fra retten til fradrag af moms betalt ved køb af indkvarterings- og gastronomiydelser, der er indført før den omhandlede medlemsstats tiltrædelse af EU og opretholdt efter denne tiltrædelse, i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 176, stk. 2, og som indebærer, at en afgiftspligtig person, som ikke leverer rejseydelser, berøves retten til at fradrage moms, der er pålagt ved køb af sådanne indkvarterings- og gastronomiydelser, som denne afgiftspligtige person viderefakturerer til andre afgiftspligtige personer.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien(Sag C-250/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2008/98/EF — affaldsbehandling — artikel 5, stk. 1 — fyldstof i form af sten, som ikke henhører under begrebet »biprodukt« — artikel 13 — medlemsstaternes pligt til at sikre beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet — artikel 15, stk. 1 — pligt til at lade affaldet behandle af affaldsindehaveren eller af andre udpegede personer)

(2019/C 220/11)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Mataija, F. Thiran og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Kroatien (ved T. Galli og M. Vidović, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, idet den ikke har konstateret, at det fyldstof i form af sten, som er deponeret på affaldsdepotet i Biljane Donje (Kroatien), er affald og ikke et biprodukt, og at det skal behandles som affald.

Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/98, idet den ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at håndteringen af affald i Biljane Donje udføres uden at bringe menneskets sundhed i fare og uden at skade miljøet.

Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/98, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at indehaveren af det affald, der deponeres på affaldsdepotet i Biljane Donje, selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler.

- 2) Republikken Kroatien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 11.6.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. maj 2019 — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos SA mod Asendia Spain SLU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil no 3 de Madrid — Spanien)(Sag C-259/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 97/67/EF — fælles regler for udvikling af det indre marked for posttjenester — postbefordringspligt — enerettigheder for den udpegede virksomhed — udstedelse af andre frankeringsmidler end frimærker)

(2019/C 220/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos SA

Sagsøgt: Asendia Spain SLU

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorved det garanteres over for den virksomhed, der er udpeget til at varetage den befordringspligtige posttjeneste, at denne har eneret til at distribuere andre frankeringsmidler end frimærker.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. maj 2019 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod Akvilė Jarmuškienė (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-265/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — særordning for små virksomheder — artikel 282-292 — momsfrigørelse for små virksomheder, hvis årsomsætning er lavere end en fastsat tærskel — samtidig levering af to faste ejendomme ved en enkelt transaktion — årsomsætningsgrænsen oversteget i betragtning af salgsprisen for en af de to ejendomme — pligt til at erlægge afgift for transaktionens samlede værdi)

(2019/C 220/13)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagsøgt: Akvilė Jarmuškienė

procesdeltager: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Konklusion

Artikel 282-292 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at når en levering til én og samme køber omfatter to faste ejendomme, der er forbundne som følge af deres beskaffenhed og omfattet af en enkelt salgskontrakt, og når den årsomsætningsgrænse — der benyttes som grundlag for anvendelsen af den ved direktivet fastsatte særordning for små virksomheder — er oversteget, skal den afgiftspligtige person betale afgift på grundlag af værdien af hele den omhandlede levering, dvs. ved at tage hensyn til værdien af de to ejendomme, der er genstand for leveringen, selv om en hensyntagen til værdien af en af disse ejendomme ikke vil føre til, at nævnte grænse overstiges.

(¹) EUT C 276 af 6.8.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. maj 2019 — SC Onlineshop SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală a Vămilor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien)

(Sag C-268/18) (¹)

(»Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — den kombinerede nomenklatur — underposition 85269120 og 85285900 — GPS-navigeringssystem med flere funktioner)

(2019/C 220/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Onlineshop SRL

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală a Vămilor

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1754 af 6. oktober 2015, skal fortolkes således, at et flerk Funktionsapparat af den art, der anvendes til motorkøretøjer, som, ligesom det i hovedsagen omhandlede apparat, i et fælles kabinet sammenbygger — som hovedfunktion — en monitor til radionavigering gennem forhåndsinstallerede GPS-navigeringsapplikationer og — som tillægsfunktioner — et apparat til radiofonimodtagelse, et apparat til lyd- og videogengivelse og en skærm, hvis diagonal mål er ca. 5 tommer (12,5 cm), skal tarifere i underposition 85269120 i denne nomenklatur.

(¹) EUT C 249 af 16.7.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. maj 2019 — sag anlagt af Oulun Sähkönyynti Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland)

(Sag C-294/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — energieffektivitet — direktiv 2012/27/EU — artikel 11, stk. 1 — omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger — slutkunders ret til gratis at modtage alle deres fakturaer og faktureringsoplysninger for energiforbrug — el-grundgebyr — rabat på el-grundgebyret, som en elleverandør giver de kunder, der har valgt at modtage elektronisk faktura)

(2019/C 220/15)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Part i hovedsagen

Oulun Sähkönyynti Oy

Konklusion

Artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF skal fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke er til hinder for, at elleverandører i detailledet kun yder rabat på et el-grundgebyr til slutkunder, som har valgt at modtage en elektronisk faktura.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. maj 2019 — Lavorgna Srl mod Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola og Comune di Trivigliano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-309/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige udbud — direktiv 2014/24/EU — arbejdskraftomkostninger — automatisk udelukkelse af en tilbudsgiver, som ikke særskilt har angivet disse omkostninger i budet — proportionalitetsprincippet)

(2019/C 220/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lavorgna Srl

Sagsøgte: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola og Comune di Trivigliano

Konklusion

Retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter manglende særskilt angivelse af arbejdskraftomkostninger i et økonomisk bud, der er givet i forbindelse med en udbudsprocedure for tildeling af offentlige kontrakter, medfører udelukkelse af dette bud, uden at der indrømmes mulighed for supplerende eller uddybning af forelagte bevisligheder, herunder i tilfælde, hvor pligten til særskilt angivelse ikke er blevet specificeret i udbudsmaterialet, for så vidt som denne betingelse og denne mulighed for udelukkelse er klart fastsat i den nationale lovgivning om udbudsprocedurer, hvortil udtrykkeligt er blevet henvist. Såfremt udbudsmaterialet ikke gør det muligt for tilbudsgiverne at angive disse omkostninger i deres økonomiske bud, skal princippet om gennemsigtighed og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at tilbudsgivere gives mulighed for at bringe deres situation i forskriftsmæssig stand og opfylde de forpligtelser, som er fastsat i national lovgivning på området, inden for en frist, der fastsættes af den ordregivende myndighed.

(¹) EUT C 268 af 30.7.2018.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. marts 2019 — Telefónica Móviles España SAU (sag C-119/18), Orange España SAU (sag C-120/18) og Vodafone España SAU (sag C-121/18) mod Tribunal Económico-Administrativo Central (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Spanien)

(Forenede sager C-119/18 — C-121/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/20/EF — artikel 6, stk. 1, og del A i bilaget — tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — telekommunikationsoperatører — område, der er større end en selvstyrende region — årlig afgift — deltagelse i finansieringen af Corporación de Radio y Televisión Española)

(2019/C 220/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Telefónica Móviles España SAU (sag C-119/18), Orange España SAU (sag C-120/18) og Vodafone España SAU (sag C-121/18)

Sagsøgt: Tribunal Económico-Administrativo Central

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) skal fortolkes således, at dette direktivs anvendelsesområde ikke omfatter en årlig afgift som den i hovedsagerne omhandlede, der er pålagt telekommunikationsvirksomheder, som opererer i Spanien på et område, der er større end en selvstyrende region, med henblik på deltagelsen i finansieringen af den offentlige radio- og tv-virksomhed.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Bruno Gollnisch mod Europa-Parlamentet

(Sag C-330/18 P) (¹)

(Appel — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2019/C 220/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bruno Gollnisch (ved advokat B. Bonnefoy-Claudet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Bruno Gollnisch betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Mylène Troszczynski mod Europa-Parlamentet**(Sag C-462/18 P) ⁽¹⁾****(Appel — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)**

(2019/C 220/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Mylène Troszczynski (ved advokat F. Wagner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Mylène Troszczynski betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 8.10.2018.

Appel iværksat den 7. januar 2019 af BI til prøvelse af kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. november 2018 i sag T-626/18, AJ og BI mod Europa-Kommissionen**(Sag C-99/19 P)**

(2019/C 220/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: BI

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 21. maj 2019 forkastet appellen og bestemt, at den tabende part betaler sagsomkostningerne.

Appel iværksat den 18. februar 2019 af Vans, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-817/16, Vans, Inc. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-123/19 P)

(2019/C 220/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Vans, Inc. (ved Rechtsanwältin M. Hirsch og M. Metzner)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Deichmann SE

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-817/16 og afgørelse truffet af Fjerde Appellkammer den 21. september 2016 i sag R 2030/2015-4 ophæves, og indsigelsen forkastes i sin helhed
- 2) Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har med urette lagt til grund, at intervenienten havde underbygget det ældre varemærke på tilstrækkelig måde; Retten har navnlig fortolket begrebet »tilsvarende dokument« som omhandlet i regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽¹⁾ (nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i den delegerede forordning (EU) 2018/623 ⁽²⁾ for bredt.

- I modsætning til Rettens opfattelse er et uddrag fra databasen TMView ikke et »tilsvarende dokument« som omhandlet i regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning nr. 2868/95; dette fremgår for det første af bestemmelsens klare ordlyd, som med hensyn til til-ladte tilsvarende dokumenter henviser til dokumentets art og ikke dets oprindelse, og for det andet af hensigten med bestem-melsen.
- På grund af databasens kendetegn kan et uddrag fra databasen TMView ikke udgøre et bevis, der underbygger [indsigelsen]
- Indsigelsen burde derfor være blevet forkastet, allerede fordi det ikke var blevet godtgjort, at den ældre ret var underbygget.
- Retten lagde derudover fejlagtigt til grund, at der var en risiko for forveksling mellem de omtvistede tegn; navnlig havde Retten gan-ske vist fastslået bestående forskelle mellem tegnene, men ved undersøgelsen ikke længere taget hensyn til den visuelle lighed mel-lem tegnene, men derimod alene overordnet og uden yderligere begrundelse fastslået, at der forelå en gennemsnitlig visuel lighed mellem tegnene.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-vare-mærker (EFT 1995, L 303, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5.3.2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (EUT 2018, L 104, s. 1).

Appel iværksat den 18. februar 2019 af Vans, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-848/16 — Deichmann SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-125/19 P)

(2019/C 220/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Vans, Inc. (ved Rechtsanwältin M. Hirsch og M. Metzner)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Deichmann SE

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-848/16 ophæves, og frifindelse.
- Deichmann SE tilpligtes at betale sagsomkostningerne

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har med urette lagt til grund, at Deichmann havde underbygget det ældre varemærke på tilstrækkelig måde; Retten har navnlig fortolket begrebet »tilsvarende dokument« i henhold til regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii) i forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽¹⁾ (nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii) i den delegerede forordning (EU) nr. 2018/625 ⁽²⁾, for bredt.

I modsætning til Rettens opfattelse er et uddrag fra databasen TMView ikke et »tilsvarende dokument« som omhandlet i regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning nr. 2868/95; dette fremgår for det første af bestemmelsens klare ordlyd, som med hensyn til tilladte tilsvarende dokumenter henviser til dokumentets art og ikke dets oprindelse, og for det andet af hensigten med bestemmelsen.

På grund af databasens kendetegn kan et uddrag fra databasen TMView ikke udgøre et bevis, der underbygger [indsigelsen].

Indsigelsen skulle derfor — som appelkammeret fastslog korrekt — allerede være blevet forkastet på grund af den manglende underbygning af de ældre rettigheder.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995, L 303, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5.3.2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (EUT 2018, L 104, s. 1).

Appel iværksat den 20. februar 2019 af Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-253/17 – Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-143/19 P)

(2019/C 220/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH (ved advokat P. Goldenbaum)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom truffet af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-253/17 ophæves.
- De for førsteinstansen nedlagte påstande tages til følge, og der træffes endelig afgørelse i sagen, subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på en tilsidesættelse af EU-retten – artikel 15, stk. 1, artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 66, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾. Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at der alene er gjort retsbevarende brug af EU-kollektivmærket for vareemballage, men ikke for varer i klasse 1-34, på hvis vareemballage varemærket er påført. Ganske vist foretog Retten derved passende konstateringer vedrørende forståelsen af brugen af varemærket ved markedsføring, men den begik en retlig fejl, idet den ikke anså dette som anvendelse med hensyn til selve varen.

Appellanten har gjort gældende, at Retten foretog en urigtig retlig bedømmelse. Retten begik en retlig fejl i dens retlige bedømmelse, idet den fastslog, at der ikke var tale om brug af kollektivmærket for varer, og at der kun var tale om en retsbevarende brug af EU-varemærket for emballager.

Det afgørende for, at der er tale om brug for varer er, at tegnet henviser til den sammenslutning, som producenterne er medlemmer af, og ikke til den sammenslutning, som emballageleverandørerne er medlemmer af. Varerne og vareemballagerne bliver markedsført som en salgsenhed.

Tegnets henvisningsfunktion består i, at bortskaffelse og genanvendelse som følge af, at vareproducenten er omfattet af sagsøgerens licensaftaleordning, kan foregå under den af sagsøgeren forvaltede dual-ordning.

Det er ikke korrekt at afvise en brug for varer med henvisning til, at forskellige virksomheders tegn benyttes samtidigt på de omhandlede vareemballager, eftersom kollektivmærker ofte anvendes sammen med andre mærker.

Det er ikke påkrævet for et kollektivmærkes funktion, at det altid skal angive særlige egenskaber ved varerne. Det er nemlig tilstrækkeligt, at kollektivmærket henviser til medlemskab af en sammenslutning.

Retten afgørelse tog ikke tilstrækkelig hensyn til opdelingen mellem de forskellige licenshavere i appellants bestemmelser for det anfægtede varemærkes benyttelse.

Varemærket blev også brugt med det formål at skabe en afsætningsmulighed og navnlig – i overensstemmelse med kollektivmærkets art – med henblik på at bevare og/eller fremme sammenslutningens markedsposition sammenlignet med andre sammenslutninger, navnlig konkurrerende dual-ordninger, og/eller virksomhedssegmenter, som ikke er medlemmer sammenslutningen

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT 2009, L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 10. april 2019 — PORR Építési Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-292/19)

(2019/C 220/24)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PORR Építési Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 90, stk. 1 og 2, fortolkes således, at medlemsstaterne skal tillade en nedsættelse af momsgrundlaget, når det endegyldigt kan bevises, at den afgiftspligtige person ikke eller kun delvist har modtaget modydelsen for en transaktion, som vedkommende har udført?
- 2) Skal Den Europæiske Unions Domstols praksis, navnlig når der henses til de afsagte domme i Almos-sagen [C-337/13], præmis 23, Di Maura-dagen [C-246/16], præmis 20-29, og analogt T-2-sagen [C-396/16], præmis 31-45, fortolkes således, at der i forhold til medlemsstatens forpligtelse i henhold til momsdirektivets artikel 90, stk. 1, til efterfølgende at nedsætte afgiftsgrundlaget, skal sondres mellem køberens ikke-betaling eller kun delvise betaling af modydelsen og en sådan situation, hvor sælgerens fordring er blevet endegyldigt uerholdelig, således at medlemsstaten i det første tilfælde kan gøre brug af undtagelsen i artikel 90, stk. 2, mens denne undtagelse er udelukket i det andet tilfælde, hvorfor medlemsstaten under alle omstændigheder skal tillade en efterfølgende nedsættelse af afgiftsgrundlaget i dette tilfælde?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 16. april 2019 — XT mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sag C-312/19)

(2019/C 220/25)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XT

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9, stk. 1, og artikel 193 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en fysisk person såsom sagsøgeren under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende ikke skal anses for »selvstændigt« at have udøvet den omhandlede (økonomiske) virksomhed og for selv at skulle betale merværdiafgiften på de omtvistede leveringer, dvs. med henblik på artikel 9, stk. 1, og artikel 193 i direktiv 2006/112/EF skal den fælles aktivitet/det fælles partnerskab (deltagerne i den fælles aktivitet kollektivt; i denne sag sagsøgeren og hans forretningspartner kollektivt) — som i henhold til national ret ikke anses for at være en afgiftspligtig person og ikke har status som juridisk person — da betragtes som værende den afgiftspligtige person, der har ansvaret for at opfylde de pågældende forpligtelser, og ikke alene en fysisk person såsom sagsøgeren?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 193 i direktiv 2006/112/EF da fortolkes således, at momsens under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal betales individuelt af hver deltager (i denne sag sagsøgeren og hans forretningspartner) i den fælles aktivitet/det fælles partnerskab — som i henhold til national ret ikke anses for at udgøre en afgiftspligtig person og ikke har status som juridisk person — for hver betaling, de modtager i form af modydelse (eller som de vil modtage, eller som de har ret til) for afgiftspligtige leveringer af fast ejendom? Skal artikel 287 i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at den årlige omsætning som omhandlet i denne bestemmelse under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal fastlægges ved at tage hensyn til hele indtægten fra den fælles aktivitet (kollektivt oppebåret af deltagerne i den fælles aktivitet)?

⁽¹⁾ EFT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 18. april 2019 — BY og CZ mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-321/19)

(2019/C 220/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BY og CZ

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan en individuel afgiftspligtig person ved de nationale retter påberåbe sig overholdelse af bestemmelserne om beregning af vejafgift i henhold til artikel 7, stk. 9, artikel 7a, stk. 1 og 2, i direktiv 1999/62/EF som ændret ved direktiv 2006/38/EF ⁽¹⁾ (uafhængigt af de deri anførte bestemmelser i henhold til artikel 7a, stk. 3, sammenholdt med bilag III), såfremt medlemsstaten, da den fastlagde vejafgiften ved lov, ikke overholdt disse bestemmelser i fuldt omfang eller gennemførte dem ukorrekt til skade for den, der skal erlægge vejafgiften?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
 - a) Kan omkostninger til færdselspoliti også medregnes som omkostninger ved drift af infrastrukturnettet som omhandlet i artikel 7, stk. 9, andet punktum, i direktiv 1999/62/EF som ændret ved direktiv 2006/38/EF?
 - b) Medfører en overskridelse af de forventede infrastrukturomkostninger i forbindelse med den vægtede gennemsnitlige vejafgift på
 - aa) op til 3,8%, særligt når der inddrages omkostninger, som reelt ikke kan medregnes,
 - bb) op til 6 %en tilsidesættelse af forbuddet mod omkostningsoverskridelse i henhold til artikel 7, stk. 9, i direktiv 1999/62/EF som ændret ved direktiv 2006/38/EF med den konsekvens, at den nationale lovgivning ikke finder anvendelse i denne henseende?
3. Såfremt spørgsmål 2 b) besvares bekræftende:
 - a) Skal Domstolens dom af 26. september 2000 — C-205/98 ⁽²⁾ — (præmis 138) forstås således, at en betydelig omkostningsoverskridelse ikke i sidste ende kan udlignes ved en efterfølgende beregning af omkostningerne, der fremlægges under retssagen og har til formål at påvise, at den fastlagte vejafgift i sidste ende faktisk ikke overskrider de forventede omkostninger?
 - b) Såfremt spørgsmål 3 a) besvares benægtende:

Skal en efterfølgende beregning af omkostningerne efter udløbet af beregningsperioden i fuldt omfang baseres på de faktiske omkostninger og de faktiske vejafgiftsindtægter, dvs. ikke på antagelserne herom i den oprindelige prognostiske beregning?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 15, s. 8.

⁽²⁾ EFT 2000, C 335, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 23. april 2019 — KS og MHK mod The International Protection Appeals Tribunal, the Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General

(Sag C-322/19)

(2019/C 220/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: KS og MHK

Sagsøgte: The International Protection Appeals Tribunal, the Minister for Justice and Equality, Ireland og the Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan der ved fortolkningen af et EU-retligt instrument, som gælder i en bestemt medlemsstat, når der samtidigt vedtages et instrument, som ikke finder anvendelse på den pågældende medlemsstat, da ved fortolkningen af det førstnævnte instrument tages hensyn til det sidstnævnte instrument?
- 2) Finder artikel 15 i direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾ om modtagelsesforhold (omarbejdning) anvendelse på en person, med hensyn til hvem der er truffet en afgørelse om overførsel i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽²⁾?
- 3) Er en medlemsstat ved gennemførelsen af artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om modtagelsesforhold (omarbejdning) berettiget til at vedtage en generel retsakt, der reelt medfører, at ansøgere, der kan overføres i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013, tilskrives forsinkelser i forbindelse med eller efter, at der træffes en afgørelse om overførsel?
- 4) Når en ansøger forlader en medlemsstat efter dér at have undladt at ansøge om international beskyttelse og rejser til en anden medlemsstat, hvor han eller hun ansøger om international beskyttelse og bliver genstand for en afgørelse truffet i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013, i henhold til hvilken han eller hun overføres tilbage til den første medlemsstat, kan den deraf følgende forsinkelse i behandlingen af ansøgningen om beskyttelse da tilskrives ansøgeren som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om modtagelsesforhold (omarbejdning)?
- 5) Når en ansøger kan overføres til en anden medlemsstat i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013, men denne overførsel forsinkes som følge af en sag om domstolsprøvelse anlagt af ansøgeren med den konsekvens, at overførslen suspenderes i henhold til rettens afgørelse om udsættelse, kan den deraf følgende forsinkelse i behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse da tilskrives ansøgeren som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om modtagelsesforhold (omarbejdning), enten generelt eller navnlig hvis det i disse sager kan fastslås, at domstolsprøvelsen åbenbart eller på anden vis savner grundlag eller udgør proceduremisbrug?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 96).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. april 2019 —
Nobina Finland Oy**

(Sag C-327/19)

(2019/C 220/28)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nobina Finland Oy

De andre parter i sagen: Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä og Oy Pohjolan Kaupunkiliikenne Ab

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF ⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (forsyningsvirksomhedsdirektivet af 2004) til hinder for en fortolkning, hvorefter en ordregivende myndighed i en situation, hvor der kan afgives tilbud på flere eller alle delkontrakter i en kontrakt, ved hjælp af en klausul i opfordringen til at afgive tilbud kan begrænse antallet af delkontrakter, som kan tildeles en enkelt tilbudsgiver (begrænsningsklausul)?
- 2) I henhold til den begrænsningsklausul, som anvendes i den i den foreliggende sag omhandlede udbudsprocedure vedrørende bustrafik, går — når de kontraktsgenstande, som en tilbudsgiver har vundet, overstiger det i klausulen fastsatte maksimale antal køretøjsdage — den kontraktsgenstand, hvor pointforskellen mellem det bedste og det næstbedste tilbud, multipliceret med antallet af køretøjer i den pågældende kontraktsgenstand, er mindst, over til den tilbudsgiver, som har afgivet det næstbedste tilbud. Anvendelsen af begrænsningsklausulen kan føre til, at den tilbudsgiver, der har afgivet det bedste tilbud på den omhandlede kontraktsgenstand, på grundlag af udbudsproceduren samlet set får tildelt kontrakt på færre køretøjsdage end den tilbudsgiver, som har afgivet det næstbedste tilbud på kontraktgenstanden.
 - a) Kan der ved bedømmelsen af denne begrænsningsklausuls lovlighed tages hensyn til, hvilket konkret resultat anvendelsen af begrænsningsklausulen i udbudsproceduren kan føre til, eller skal dette bedømmes abstrakt, således at anvendelsen af en begrænsningsklausul som den i hovedsagen omhandlede i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet af 2004 enten er lovlig eller ulovlig?
 - b) Er de omstændigheder, som i opfordringen til at afgive tilbud er anført som begrundelse for klausulen, og som omhandler konkurrencesituationen inden for linjebustrafik i regionen Helsinki og mindskelse af den driftsrisiko, som overtage af et stort trafikvolumen samt gennemførelse af trafik på ændrede linjer medfører for trafiktjenestens kvalitet, relevante for bedømmelsen af, om en begrænsningsklausul som den i hovedsagen omhandlede er lovlig?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 134, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. april 2019 — Porin kaupunki

(Sag C-328/19)

(2019/C 220/29)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Porin kaupunki

Andre parter i sagen: Porin Linjat Oy og Lyttylän Liikenne Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF ⁽¹⁾ af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at modellen med den ansvarlige kommune, således som den optræder i den i denne sag omhandlede samarbejdsaftale mellem kommuner, opfylder betingelserne for en overdragelse af kompetence, som ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde (C-51/15, Remondis) eller for et horisontalt samarbejde, som ikke er underlagt udbudspligten (C-386/11, Piepenbrock), eller foreligger der i den foreliggende sag et yderligere, tredje tilfælde?
- 2) Såfremt modellen med den ansvarlige kommune som omhandlet i samarbejdsaftalen opfylder betingelserne for overdragelse af kompetence: Anses — i forbindelse med en tildeling af kontrakter, som sker i henhold til overdragelsen af kompetence — den offentlige instans, som kompetencen er overdraget til, for ordregivende myndighed, og kan denne offentlige myndighed på grund af den kompetence, som de andre kommuner har overdraget til den som ansvarlig kommune, tildele tjenesteydelseskontrakter til en til denne myndighed knyttet enhed uden udbudsprocedure også for så vidt, som tildelingen af disse tjenesteydelseskontrakter uden instituttet »den ansvarlige kommune« ville påhvile de kommuner, som har overdraget kompetencen, som disses egen opgave?
- 3) Såfremt modellen med den ansvarlige kommune som omhandlet i samarbejdsaftalen derimod opfylder betingelserne for et horisontalt samarbejde: Kan de kommuner, som deltager i samarbejdet, uden udbudsprocedure tildele tjenesteydelseskontrakter til en kommune, som deltager i samarbejdet, og som uden udbudsprocedure har tildelt disse tjenesteydelseskontrakter til en enhed, der er tilknyttet denne kommune?
- 4) Tages der i forbindelse med prøvelsen af, om et selskab udøver den væsentligste del af sine aktiviteter for den kommune, som kontrollerer det, ved beregningen af den del af omsætningen, som vedrører kommunen, hensyn til omsætningen i et selskab, som ejes af kommunen, og som udfører transporten som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 ⁽²⁾ om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (herefter »forordningen om offentlig personbefordring«), for så vidt som selskabet opnår denne omsætning fra den transport, som kommunen organiserer som kompetent myndighed som omhandlet i forordningen om offentlig personbefordring?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 134, s. 114.

⁽²⁾ EUT 2007, L 315, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 24. april 2019 — DA mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne — og FC, SC European Food SA, SC Starmill SRL og SC Multipack SRL mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, DA og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne

(Sag C-333/19)

(2019/C 220/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DA

Sagsøgte: Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne

Procesdeltagere: Europa-Kommissionen, FC, SC European Food SA, SC Starmill SRL og SC Multipack SRL

Sagsøgere: FC, SC European Food SA, SC Starmill SRL og SC Multipack SRL

Sagsøgte: Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, DA og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne

Procesdeltager: Europa-Kommissionen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1470 af 30. marts 2015 om statsstøtte SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) ⁽¹⁾ forstås således, at denne omfatter manglende betalinger fra Rumænien selv i tilfælde, hvor de manglende betalinger vil blive inddrevet hos denne medlemsstat efter en sag om tvangsfuldbyrdelse af ICSID-voldgiftskendelsen af 11. december 2013, der er anlagt for retterne i en anden medlemsstat end Rumænien?
- 2) Kræver EU-retten i sig selv, at en ret i en medlemsstat (der ikke er Rumænien), hvor der er anlagt et søgsmål til prøvelse af en sag om tvangsfuldbyrdelse af en ICSID-voldgiftskendelse, som har retskraft ifølge de i denne medlemsstat gældende nationale procedureregler, ser bort fra kendelsen alene med den begrundelse, at tvangsfuldbyrdelse af denne kendelse — i medfør af en ikke-enderlig afgørelse fra Europa-Kommissionen, som er vedtaget efter kendelsen — anses for at være i strid med de europæiske regler om statsstøtte?
- 3) Tillader EU-retten — navnlig princippet om loyalt samarbejde eller princippet om retskraft — at en national ret i en medlemsstat (der ikke er Rumænien) ikke overholder sine internationale forpligtelser, der følger af ICSID-konventionen, i det tilfælde, hvor Europa-Kommissionen efter en kendelse har vedtaget en afgørelse, hvorefter tvangsfuldbyrdelse af denne kendelse ville være i strid med de europæiske regler om statsstøtte, også selv om Europa-Kommissionen deltog i voldgiftssagen (herunder sagen om annullation af kendelsen) og fremsatte sine anbringender vedrørende de europæiske regler om statsstøtte?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1470 af 30.3.2015 om statsstøtte SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) gennemført af Rumænien — Voldgiftskendelse [...] af 11. december 2013 (meddelt under nummer C(2015) 2112) (EUT 2015, L 232, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 29. april 2019 — Valsts ieņēmumu dienests mod SIA »Hydro Energo«

(Sag C-340/19)

(2019/C 220/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ierņēmumu dienests

Sagsøgt: SIA »Hydro Energo«

Præjudicielt spørgsmål

Skal den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toltarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 ⁽²⁾ af 27. september 2011, fortolkes således, at pos. 7407 (stænger og profiler, af kobber) omfatter rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering, hvis tykkelse overstiger en tiendedel af bredden, og som er varmvalsede, men som har porer, fordybninger og uregelmæssige sprækker i deres tværsnit?

⁽¹⁾ EFT 1987, L 256, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2011, L 282, s. 1.

Appel iværksat den 1. maj 2019 af Région de Bruxelles-Capitale til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-178/18, Région de Bruxelles-Capitale mod Kommissionen

(Sag C-352/19 P)

(2019/C 220/32)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Région de Bruxelles-Capitale (ved avocat A. Bailleux)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen af 28. februar 2019 (T-178/18) ophæves.
- Der træffes afgørelse om formaliteten i det annullationssøgsmål, som Région de Bruxelles-Capitale har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324 af 12. december 2017 om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾; i øvrigt hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten afviste ved den appellerede kendelse det af Région de Bruxelles-Capitale anlagte søgsmål på grund af manglende søgsmålsinteresse. Retten fastslog nærmere bestemt, at Région de Bruxelles-Capitale ikke var umiddelbart berørt af den anfægtede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.

Région de Bruxelles-Capitale har til støtte for appellen fremført et enkelt anbringende, som består af to led.

For det første følger Rettens afslag på at undersøge formalitetsbetingelserne for søgsmålet i lyset af Århuskonventionens artikel 9 af en urigtig fortolkning af samme konventions artikel 2, stk. 4, og artikel 9, og afslaget var ikke tilstrækkeligt begrundet.

For det andet var det i mangel af en tilstrækkelig begrundelse og under tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, TEUF og artikel 20, stk. 2, artikel 32, stk. 1, artikel 36, stk. 3, artikel 41, stk. 1, og artikel 43, stk. 5 og 6, i forordning 1107/2009, at Retten fastslog, appellanten ikke var umiddelbart berørt.

I appelskriftets anden del, som forudsætter, at Domstolen giver medhold i påstanden om ophævelse af den appellerede kendelse og beslutter selv at træffe afgørelse om formaliteten, har Région de Bruxelles-Capitale redegjort for grundene til, at dens søgsmål bør antages til realitetsbehandling, idet det opfylder betingelserne i artikel 263, stk. 4, TEUF.

(¹) EUT 2017, L 333, s. 10.

Appel iværksat den 16. maj 2019 af Hamas til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 6. marts 2019 i sag T-289/15, Hamas mod Rådet

(Sag C-386/19 P)

(2019/C 220/33)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Hamas (ved advokat L. Glock)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom af 6. marts 2019, Hamas mod Rådet, T-289/15, ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for appellen.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger for Retten og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har påberåbt sig fire anbringender til støtte for sin appel.

For det første har Retten ved at fastslå, at de faktiske omstændigheder, der er gengivet i punkt 15 i bilag A og i punkt 17 i bilag B i begrundelsen for retsakterne af marts 2015, er påberåbt selvstændigt af Rådet, gengivet sagsakterne forkert, erstattet de grunde, der er anført af ophavsmanden til de appellerede retsakter med sine egne og frataget appellanten muligheden for at forberede sit forsvær.

For det andet har Retten tilsidesat artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931 ved at medgive, at en afgørelse truffet af en administrativ myndighed var truffet af en kompetent myndighed som omhandlet i denne bestemmelse, selv om den aldrig havde været genstand for domstolsprøvelse.

For det tredje har Retten tilsidesat artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931, artikel 296 TEUF og appellanternes ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse ved at fastslå, at den britiske afgørelse var en afgørelse om domfældelse, og at Rådet derfor var forpligtet til i videst muligt omfang at henholde sig til det skøn, som den myndighed, der havde truffet afgørelsen, havde foretaget.

For det fjerde har Retten ved at fastslå, at Hamas og Hamas IDQ var en enkelt enhed, tilsidesat bevisbyrdereglerne, tilladt Rådet at tilpasse sine grunde under sagens behandling, taget hensyn til beviser uden at efterprøve, om de var relevante, tilsidesat den kontradiktoriske karakter af retsforhandlingerne vedrørende de faktiske omstændigheder, gengivet sagsakterne forkert og tilsidesat princippet om sagernes uafhængighed.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. marts 2019 — D. H. mod Ministerstvo vnitra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-704/17) ⁽¹⁾

(2019/C 220/34)

Processprog: tjekkisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 83 af 5.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. april 2019 — Oracle Belgium BVBA mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien)

(Sag C-318/18) ⁽¹⁾

(2019/C 220/35)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. marts 2019 — U.B. og T.V. mod Eurowings GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Erding — Tyskland)**

(Sag C-776/18) ⁽¹⁾

(2019/C 220/36)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.3.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. februar 2019 — QG mod Germanwings GmbH (anmodning
om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-7/19) ⁽¹⁾

(2019/C 220/37)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 122 af 1.4.2019.

RET TEN

Rettens dom af 8. maj 2019 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet

(Sag T-434/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — ansvar uden for kontraktforhold — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2019/C 220/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Tehran, Iran) og 6 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved solicitor M. Taher, M. Malek, QC og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 268 TEUF og 340 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af optagelsen af deres navne på de lister, der fremgår af bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010, L 195, s. 39), af bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2010, L 195, s. 25), af bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT 2010, L 281, s. 81), af bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT 2010, L 281, s. 1) og af bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Islamic Republic of Iran Shipping Lines og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom, bærer deres egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 8. maj 2019 — Export Development Bank of Iran mod Rådet(Sag T-553/15) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — erstatning for tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af sagsøgerens navn på listen over de personer og enheder, der er omfattet af den omhandlede indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rettens kompetence — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2019/C 220/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Export Development Bank of Iran bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 30. april 2019 — Alvarez y Bejarano m.fl. mod Kommissionen(Forenede sager T-516/16 og T-536/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — kontraktansatte — ændring af vedtægten — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — sammenhæng mellem tildelingen af disse goder og status som bosat i udlandet — afskaffelse af godtgørelsen af årlige rejseudgifter og af rejsedage)

(2019/C 220/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Maria Alvarez y Bejarano (Namur, Belgien) og de 11 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og G. Gattinara, derefter ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede), Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bauer og M. Veiga, derefter ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelserne om, fra den 1. januar 2014, ikke længere at tildele sagsøgerne rejsedage og godtgørelse af årlige rejseudgifter med henblik på at de kan opretholde en forbindelse til deres hjemsted.

Konklusion

- 1) Sagerne T-516/16 og T-536/16 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Maria Alvarez y Bejarano og de andre tjenestemænd og øvrige ansatte ved Europa-Kommissionen, hvis navne er opført i bilaget til dommen, betaler sagsomkostningerne.
- 4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 421 af 24.11.2014 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-85/14 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Retten dom af 30. april 2019 — Ardalic m.fl. mod Rådet

(Forenede sager T-523/16 og T-542/16) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — kontraktansatte — ændring af vedtægten — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — sammenhæng mellem tildelingen af disse goder og status som bosat i udlandet — afskaffelse af godtgørelsen af årlige rejseudgifter og af rejsedage)

(2019/C 220/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Jakov Ardalic (Bruxelles, Belgien) og de 11 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bauer og M. Veiga, derefter ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelserne om, fra den 1. januar 2014, ikke længere at tildele sagsøgerne rejsedage og godtgørelse af årlige rejseudgifter med henblik på at de kan opretholde en forbindelse til deres hjemsted.

Konklusion

- 1) Sagerne T-523/16 og T-542/16 forenes med henblik på dommen.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) Jakov Ardalic og de andre tjenestemænd og øvrige ansatte ved Rådet for Den Europæiske Union, hvis navne er opført i bilaget, betaler sagsomkostningerne.
- 4) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 448 af 15.12.2014 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-11/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 8. maj 2019 — PT mod EIB

(Sag T-571/16) (¹)

(Personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2014 — administrativ procedure — formaliteten — ret til kontradiktion — princippet om uskyldsformodning — ansvar — ikke-økonomisk tab)

(2019/C 220/42)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: PT (ved advokat E. Nordh)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved G. Nuvoli, E. Raimond, T. Gilliams og G. Faedo, derefter ved G. Faedo og M. Loizou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Johansson og B. Wägenbaur samt barrister J. Currall)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af EIB's afgørelse om endelig udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2014, af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2014, af EIB's afgørelser for 2015 om ikke at forfremme sagsøgeren, om ikke at tildele ham en individuel præmie og om at forhøje hans løn med 1,20%, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) PT's bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2014 annulleres.
- 2) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) betaler PT et beløb på 2 000 EUR med tillæg af morarenter, fra datoen for afsigelsen af denne dom, beregnet med den sats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har fastsat for sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint, for det lidte ikke-økonomiske tab.
- 3) I øvrigt frifindes Den Europæiske Investeringsbank.
- 4) EIB betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 111 af 29.3.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-145/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 8. maj 2019 — Stemcor London og Samac Steel Supplies mod Kommissionen

(Sag T-749/16) (¹)

(Dumping — import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland — endelig antidumpingtold — registrering af import — anvendelse af den endelige antidumpingtold med tilbagevirkende kraft — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 — importørens kendskab til skade eller dumping — en yderligere betydelig stigning i indførslen, der indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold vil blive alvorligt undergravet — artikel 10, stk. 4, litra c) og d), i forordning (EU) 2016/1036)

(2019/C 220/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stemcor London Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Samac Steel Supplies Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne F. Di Gianni og C. Van Hemelrijck)

Sagsøgt Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, N. Kuplewatzky, T. Maxian Rusche og E. Schmidt, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne O. Prost, A. Coelho Dias og S. Seeuws)

Sagens genstand

En påstand støttet på artikel 263 TEUF om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 af 29. juli 2016 om opkrævning af den endelige antidumpingtold på den registrerede import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT 2016, L 210, s. 27).

Konklusion

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Stencor London Ltd og Samac Steel Supplies Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 8. maj 2019 — RW mod Kommissionen

(Sag T-170/17) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — vedtægtens artikel 42c — orlov i tjenestens interesse pensionering uden ansøgning — søgsmålsinteresse — formaliteten — lovens anvendelsesområde — ordlyds-, sammenhængs- og formålsfortolkning)

(2019/C 220/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RW (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved G. Berscheid og A.-C. Simon, derefter ved G. Berscheid og B. Mongin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. marts 2017 om at sende sagsøgeren på orlov i tjenestens interesse i medfør af artikel 42c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og samtidigt pensionere ham automatisk i henhold til femte afsnit i denne bestemmelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 2. marts 2017, hvorved RW blev sendt på orlov i tjenestens interesse og samtidigt pensioneret automatisk, annulleres.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af RW afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 161 af 22.5.2017.

Retten dom af 30. april 2019 — UPF mod Kommissionen(Sag T-747/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — ordning for fritagelse for selskabsskat indført af Frankrig til fordel for dets havne — afgørelse, der erklærer en støtteordning for uforenelig med det indre marked — eksisterende støtte — begrebet økonomisk aktivitet — begrundelsespligt — fordrejninger af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — god forvaltningskik)

(2019/C 220/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Union des Ports de France — UPF (Paris, Frankrig) (ved advokaterne C. Vannini og E. Moraitou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/2116 af 27. juli 2017 om støtteordning SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) iværksat af Frankrig — beskatning af havne i Frankrig (EUT 2017, L 332, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Union des ports de France — UPF betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

Retten dom af 30. april 2019 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) mod Kommissionen(Sag T-754/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — ordning for fritagelse for selskabsskat, som Frankrig har iværksat til fordel for sine havne — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med det indre marked — eksisterende støtte — begrebet økonomisk virksomhed — tjenesteydelser af almen interesse — princippet om god forvaltningskik — begrundelsespligt — urigtigt skøn)

(2019/C 220/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) (Brest, Frankrig) (ved advokaterne J. Van den Eynde og E. Wauters)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/2116 af 27. juli 2017 om støtteordning SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) iværksat af Frankrig — beskatning af havne i Frankrig (EUT 2017, L 332, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 8. maj 2019 — Team Beverage mod EUIPO (LIEBLINGSWEIN)

(Sag T-55/18) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket LIEBLINGSWEIN — relative registreringshinderinger — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — vildledende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 220/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Team Beverage AG (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A Schönfleisch og M. Alber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 291/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet LIEBLINGSWEIN som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Team Beverage AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 104 af 19.3.2018.

Rettens dom af 8. maj 2019 — Team Beverage mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS)(Sag T-56/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket WEIN FÜR PROFIS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — vildledende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 220/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Team Beverage AG (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og M. Alber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 501/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet WEIN FÜR PROFIS som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Team Beverage AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 19.3.2018.

Rettens dom af 8. maj 2019 — Team Beverage AG mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS)(Sag T-57/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket WEIN FÜR PROFIS — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — vildledende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 220/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Team Beverage AG (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og M. Alber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 502/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet WEIN FÜR PROFIS som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Team Beverage AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 104 af 19.3.2018.

Sag anlagt den 25. april 2019 — Proodeftiki mod Kommissionen

(Sag T-271/19)

(2019/C 220/50)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Proodeftiki ATE (Athen, Grækenland) (ved advokat M. Panagopoulou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 6717 final af 19. oktober 2018 om »State Aid S.A. 50233 (2018/N) –Greece State aid for the construction of Lamia-Xiniada section of the E65 Motorway« annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om manglende begrundelse med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.1, hvorefter kriteriet om, at støtten skal opfylde formål af almen interesse, er opfyldt.
2. Andet anbringende om manglende begrundelse og en åbenbart urigtig bedømmelse af sagens retlige og faktiske omstændigheder med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.2, hvorefter kriteriet om skabelse af et incitament for koncessionshaveren er opfyldt.

3. Tredje anbringende om en åbenbart urigtig bedømmelse af sagens retlige og faktiske omstændigheder med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.3 og 3.3.1.4, hvorefter kriteriet om nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet er opfyldt.
4. Fjerde anbringende om manglende begrundelse med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.3 (punkt 60-64).
5. Femte anbringende om manglende begrundelse og en åbenbart urigtig bedømmelse af sagens retlige og faktiske omstændigheder med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.3 (punkt 66-69).
6. Sjette anbringende om manglende begrundelse med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.3 (punkt 70-73).
7. Syvende anbringende om manglende begrundelse og en åbenbart urigtig bedømmelse af sagens retlige og faktiske omstændigheder med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.3 (punkt 75-80), hvorefter kriteriet om den omtvistede støttes proportionalitet er opfyldt.
8. Ottende anbringende om manglende begrundelse og en åbenbart urigtig bedømmelse af sagens retlige og faktiske omstændigheder med hensyn til Europa-Kommissionens vurdering i den anfægtede afgørelses afsnit 3.3.1.5, hvorefter foranstaltningen ikke har indvirkning på samhandlen i EU.

Sag anlagt den 24. april 2019 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Sag T-273/19)

(2019/C 220/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Target Ventures Group Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer) (ved advokaterne T. Dolde og P. Homann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Target Partners GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Target Partners GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket TARGET VENTURES — registreringsansøgning nr. 1 3 685 565

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1684/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagens behandling ved annullationsafdelingen og for Andet Appellkammer ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 207/2009.

Sag anlagt den 27. april 2019 — Front Polisario mod Rådet

(Sag T-279/19)

(2019/C 220/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (ved advokat G. Devers)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet til prøvelse af Rådets afgørelse (EU) 2019/217 af 28. januar 2019 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om ændring af protokol nr. 1 og protokol nr. 4 in Euro-Midelhavs aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EUT 2019, L 34, s. 1) fremført ti anbringender.

1. Første anbringende er, at Rådet ikke har kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, for så vidt som En Europæiske Union og Kongeriget Marokko ikke har kompetence til at indgå internationale aftaler, som omfatter Vestsahara, på vegne af dette områdes befolkning, således som repræsenteret ved Front Polisario.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af forpligtelsen til at undersøge alle de relevante elementer i det foreliggende tilfælde, for så vidt som Rådet ikke har taget hensyn til, at den internationale afgørelse, som er indgået ved den anfægtede afgørelse, har været genstand for en foreløbig anvendelse, igennem 12 år, på Vestsaharas område, i strid med dets separate og særskilte status.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af forpligtelsen til at undersøge spørgsmålet om overholdelse af de grundlæggende rettigheder og af den humanitære folkeret, for så vidt som Rådet i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke undersøgte spørgsmålet om overholdelse af menneskerettighederne på det besatte saharianske område.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt som Rådet ikke indledte drøftelser med Front Polisario, som er den eneste repræsentant for befolkningen i Vestsahara, forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af de væsentlige principper og værdier, som dirigerer Unionens handlinger på den internationale scene. Sagsøgeren er nemlig af den opfattelse, at den internationale aftale, der er indgået ved den anfægtede afgørelse, finder anvendelse på Vestsaharas område, inden for rammerne af Kongeriget Marokkos annekteringspolitik og de systematiske overtrædelser af de grundlæggende rettigheder, som opretholdelsen af denne politik kræver.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af retten til selvbestemmelse, for så vidt som den internationale aftale, der er indgået ved den anfægtede afgørelse, finder anvendelse på Vestsahara i strid med dels den separate og særskilte status for dette område, dels den ret, som befolkningen i Sahara har til, at den territoriale integritet for deres område overholdes.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af princippet om traktaters relative virkning, for så vidt som befolkningen i Vestsahara, som repræsenteret ved Front Polisario, ikke har givet samtykke til den internationale aftale, der er indgået ved den anfægtede afgørelse.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af Vestsaharas luftrum, for så vidt som den anfægtede afgørelse ved at ratificere den ulovlige praksis, der er indført med den foreløbige anvendelse af den internationale afgørelse, der er indgået herved, medfører, at Saharas luftrum medtages i anvendelsesområdet for den nævnte aftale.
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af retten til internationalt ansvar, for så vidt som Unionen ved den anfægtede afgørelse tilsidesætter dels sin forpligtelse til ikke at anerkende den ulovlige besættelse af Vestsahara, dels yder hjælp og bistand til opretholdelse af denne situation.
10. Tiende anbringende om tilsidesættelse af forpligtelsen til at håndhæve de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret, for så vidt som Unionens overholdelse af dens internationale forpligtelser over for befolkningen i Vestsahara i det mindste indebærer, at Rådet afstår fra at vedtage den anfægtede afgørelse, for så vidt som den gør det muligt at sætte en international aftale i kraft, som finder anvendelse på den del af Vestsahara, som er under marokkansk besættelse.

Sag anlagt den 3. maj 2019 — BigBen Interactive mod EUIPO — natcon7 (nacon)**(Sag T-287/19)**

(2019/C 220/53)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* BigBen Interactive (Fretin, Frankrig) (ved advokat M. Chaminade)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* natcon7 GmbH (Hamburg, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* BigBen Interactive*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning EU-figurmærket nacon — registreringsansøgning nr. 1 3 036 728*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 24. januar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1745/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen og for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 13. maj 2019 — Think Schuhwerk mod EUIPO (Formen på røde snørebåndsender)**(Sag T-298/19)**

(2019/C 220/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Think Schuhwerk GmbH (Kopfing, Østrig) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-positionsmærke (Formen på røde snørebåndsender) — ansøgning nr. 15 152 606*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. marts 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1170/2018-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgers omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet
 - Tilsidesættelse af retten til kontradiktion.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA